

Crowdfunding op de Hooge Nesse Veerplaat



Op de Hooge Nesse wordt een fraai, zeer milieuvriendelijk en duurzaam Natuur-educatiecentrum ontwikkeld. Dat doet de Stichting Hooge Nesse Veerplaat samen met het Hoger- en Middelbaar Beroeps Onderwijs, en mensen met 'afstand tot de arbeidsmarkt', namelijk Leerwerkbedrijf 'Zwindrecht Werkt'.

MBO studenten bij de Stichting Hooge Nesse Veerplaat hebben een prachtig en uitdagend plan ingediend om met een project 'smart technology' de natuur van buiten naar binnen te brengen in het in 2017 te realiseren Natuur-en Milieu Educatief Centrum. Denk aan webcams, gericht op het buizerdnest, de zwaluwwand, een konijnenhol en zo nog meer. In het gebouw is deze prachtige natuurlijke omgeving dan live op een groot scherm zichtbaar!

Alle geadresseerden in de maillijst van Tine de Kievit hebben in december een mailtje ontvangen met de vraag of zij deze actie wilden sponsoren. Bij het verschijnen van deze Wetenswaard is de actie reeds afgerond. Maar het bericht op de website van SN&L-ZW is nog wel terug te vinden. Dus als je nieuwsgierig bent of het Crowdfundingsproject is gelukt, kijk dan nog maar eens op de site: www.natuur-zw.nl

*Namens de Stichting Hooge Nesse Veerplaat,
Jacques Rozendaal*

Update verbouwing van 't Weetpunt Fase twee gaat beginnen

Dat je met een gezellige groep mensen verkan komen, blijkt wel als je gaat verbouwen. En we zijn nu klaar met de eerste fase van de verbouwing. Soms was er tegenslag en soms zat het mee. Je komt altijd tijdens een verbouwing onverwachte situaties tegen. We hebben een nieuwe keuken met alles erin,

een grote kastenwand, boekenkast en ga zo maar door...

Met behulp van professionals en vrijwilligers hebben we de problemen overwonnen en er is wat neergezet. De ruimte lijkt nu tweemaal zo groot! 't Weetpunt is geheel veranderd en we gaan in januari verder met de tweede fase van de verbouwing. Dit betreft de aankleding van het gebouw, panelen met informatie, nieuwe tafels e.d. We gaan ook de verlichting verder afwerken. Wist u dat we alle verlichting aan het vervangen zijn door led lampen?! We willen een zo energiezuinig mogelijke inrichting neerzetten.



Als je aan het verbouwen bent, doe je veel werk dat niet zichtbaar is. Een elektradraad aanleggen ziet niemand, grondverf, soms tweemaal een container afval afvoeren enz. Al dat werk is door een tiental vrijwilligers gedaan. Als u eens wist hoe dankbaar ik ben voor deze personen die zoveel inzet hebben getoond om iets moois te maken van 't Weetpunt. Ik ben trots op zulke mensen. Alle hulde en dank aan hen!

Ook de "zolder" zullen we gaan opruimen en alles een plaats geven wat nog van belang is. Het is de bedoeling om daar een kleine vergader-ruimte van te maken voor maximaal vier personen.

Ron Stevense.

Waterstanden en natuur.

Natuur en water zijn in Nederland altijd een onderwerp van gesprek. In een land met zoveel water om ons heen hebben we toch nog steeds het probleem dat de natuur verdroogt. Het gaat te ver om zo'n veelomvattend probleem in dit artikel uitgebreid te bespreken; ik beperk me dus tot één gebied in de Zwijndrechtse Waard: de Hooge Nesse.



De Hooge Nesse is een gebied met veel riet. Het ligt ook nog eens op een hoogte van ongeveer zeven meter boven NAP. Dit riet heeft last van verdroging. "Niet zo gek," zou u zeggen, "want water loopt naar beneden, dat is dus logisch." Het zit even anders. Omdat de kern omgeven is door een dijk, wordt het water vastgehouden en dat zorgt ervoor dat riet kan groeien (met de daarbij behorende vogels). Met de overdracht naar de nieuwe eigenaar kwam ineens een sloot rondom het gebied te liggen die het water versneld afvoerde (het argument hiervoor is nog steeds niet duidelijk). Daardoor is de Hooge Nesse aan het verdrogen.

We doen er met vrijwilligers al veel aan om het gebied open te houden van opslag. We kappen de bomen en voorkomen dat er door verdamping te veel water verdwijnt.

We hadden de eer om via "Kern met pit" gebruik te maken van twee waterbouwkundig ingenieurs van Arcadis. Zij konden voor ons een rapport laten opmaken om dit probleem te bespreken met het Waterschap Hollandsche Delta.

Dat gesprek heeft inmiddels plaats gehad en het was zeker positief, want er zijn mogelijkheden. Maar dan komt de vraag: "Hoe los je een en ander op?" De aanvraag kan alleen door de grondbeheerder gedaan worden en dat is nu nog Groenservice Zuid-Holland, maar dat wordt per 1 januari 2017 Staatsbosbeheer. Dus vertraging. Op dit moment is alle aandacht op deze overname gericht, maar we gaan verder met ons plan.

In grote lijnen zijn er drie verschillende opties mogelijk, maar ook verschillende problemen. De makkelijkste oplossing is de waterwegen (sloten) te laten vervallen (zoals in het verleden) en dat is tevens de best optie! Want op deze manier houden we het water het langst vast. De betonnen waterkeringswand kan verhoogd worden. Maar wie gaat dat betalen? Ook is er een optie om door vrijwilligers sloten en schouwstrook te laten onderhouden, maar dat eist veel onderzoek. De vraag is hoe we dit moeten aanpakken en hoeveel mankracht en welke apparatuur er voor nodig is. We gaan deze optie onderzoeken.



Wie kennis heeft op dit terrein, mag ons helpen de juiste oplossing te formuleren en die aan te bieden aan het waterschap. Wie o wie kan ons hier ondersteunen? We willen de Hooge Nesse een uniek gebied laten blijven en niet door watergebrek laten verdrogen.

*Ron Stevense, coördinator Flora en fauna
Zwijndrechtse Waard*

De oeverwaluwanwand in de Hooge Nesselolder

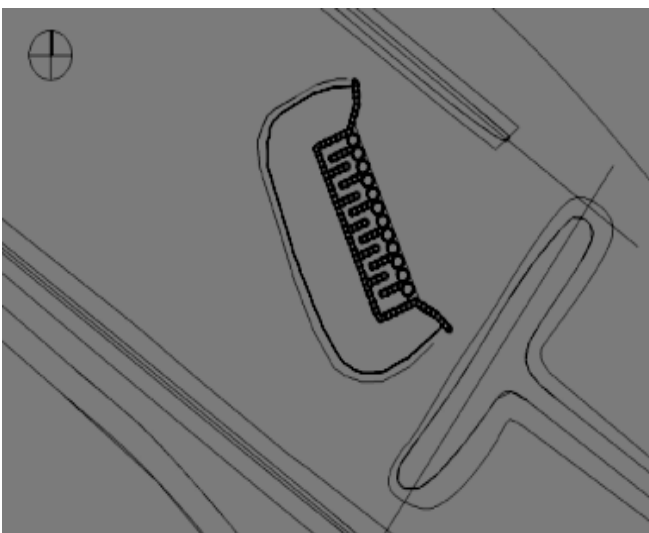


Inmiddels wordt er alweer 2 jaar over gesproken en getekend om een oeverwaluwanwand op de Hooge Nesse te krijgen. Vergunningen, tekeningen, bodemonderzoek, overleg met het Water-

schap, dit alles is nog maar een korte samenvatting van wat we allemaal moeten doen om het voor elkaar te krijgen.

Veel tekeningen zijn afgekeurd en weer goedgekeurd. De vraag die velen stellen is: "Gaat het nog wel door?" "Ja," is dan het antwoord. Maar regels zijn regels dus er moet nog het één en ander geregeld worden. Een obstakel is dat het stuk land waar de zwaluwenwand komt, een primaire waterkering is. Dat betekent dat we in de winterperiode niet mogen bouwen bovenop of tegen dijken aan.

We mogen dus in het voorjaar beginnen, maar we weten nog niet precies wanneer. De tekeningen zijn gereed, behalve enkele details en wat kleine wijzigingen die nog verricht moeten worden; dit op advies van een ecooloog, om vandalisme tegen te gaan.



Wat hebben we nog meer bereikt! We praten over een oeverzwaluwenwand maar er komt ook een vleermuizenverblijf in. Een wens van vele natuurliefhebbers (ook die van mij). Waarom een verblijf en geen kelder? Simpelweg omdat we niet de grond ingaan. Het gehele gebouw wordt opgetrokken uit hergebruikte materialen, het wordt dus een "groen" gebouw. Om een indruk te geven heb ik er wat tekeningen bij gedaan. De werkgroep Natuuronderhoud Zwijndrechtse waard is bezig het terrein in de aanvliegerichtingen open te maken door het kappen van bomen en stekelige bramen. Oh ja...voor de toekomst moeten we dit zelf gaan onderhouden, dus vogelaars, plan alvast in je agenda een werkdag in september/oktober in 2017. We willen de wand een naam geven als eerbetoon aan de persoon die al in 1996 geprobeerd heeft om op deze plaats een oeverzwaluwenwand te krijgen: de Johan Prins wand.



Voor degenen die willen weten waar de wand komt, dat is aan het Borgmanpad langs de Oude Maas. De vliegrichting is naar de Hooge Nesse toe. Oh ja, heeft u een idee voor goed beheer van het omliggende land; meldt het ons dan. Het zal waarschijnlijk grasbeheer worden met eventueel schapen die het gras kort kunnen houden. Ik hoor het wel....

Ron Stevense

Kern met Pit

Alle fans van 't Weetpunt, Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard, Vereniging Arboretum Munnike Park en de Hooge Nesse Veerplaat hebben in november en december 2016 via internet kunnen stemmen voor de Provinciale Trofee winnaar van Kern met Pit. Wij waren heel erg benieuwd of deze oproep nog gevolg heeft gehad.



Sinds 2012 organiseert de Koninklijke Nederlandse Heidemaatschappij (KNHM) een landelijke actie 'Kern met Pit'. 'Kern met Pit' daagt mensen uit die een droom hebben voor hun eigen buurt om dit binnen een jaar te realiseren. Het kan om allerlei initiatieven gaan: van het opzetten van een buurtmoestuin tot het organiseren van een

dorpstoneelstuk. Als het je directe omgeving maar verbetert of een impuls geeft. Als het gelukt is om binnen een jaar het project te realiseren, ontvang je het predicaat Kern met Pit én 1.000 euro. Daarnaast dingen alle projecten mee naar de titel van publiekslieveling van het jaar. Het Nederlandse publiek stemt dan op hun favoriet via deze site. De winnaar krijgt de Gouden Pit en wint nog eens 3.000 euro extra!

Het project: **de Speelpolder op de Hooge Nesse Veerplaat** heeft heel wat sympathisanten. Zelfs in de gemeenteraad van Zwijndrecht ziet men het wel zitten.

Enig doorzettingsvermogen was nodig: het stemmen bleek nogal omslachtig.

Misschien is het voor de lezers toch nog aardig om naar de website www.natuur-zw.nl te gaan om daar het verhaal te lezen. De linkjes op de site naar films op YouTube over de Hooge Nesse werken nog steeds.

Stemmen heeft na 1 januari geen zin meer maar toch: veel plezier met kijken naar de filmpjes en kom gerust eens langs bij de Hooge Nesse Veerplaat. Het is niet alleen Wetens-, maar ook de moeite Waard.

Jacques Rozendaal

Een deftige familie

Dit keer wil ik u voorstellen aan een deftige plantenfamilie, de Viburnums.



- *viburnum tinus*

De meeste familieleden dragen uitsluitend Latijnse namen; van een gewone Hollandse huistuin-en-keuken-naam willen ze niets weten, daar zijn ze veel te deftig voor. Het is een zeer uitgebreide familie, met takken over de hele wereld. Ik heb meer dan zestien familienamen

ontdekt en dan heb ik het alleen over de bekende soorten, zoals de *Viburnum tinus*, de *V. burkwoodii*, de *V. carlesii*, de *V. davidii*, de *V. rhytidophyllum*, de *V. lantana* en de *V. plicatum*. Dan sla ik dus de onbekende soorten over, zoals de *V. dilatatum* of de *V. cassinoides*. Op de website van de Tuinen van Appeltern worden 22 verschillende *Viburnums* vermeld! Er is oud geld, waarvan de voorvaderen nog in de wilde natuur groeiden, zoals de *V. koreanum* en de *V. japonicum*. Dan zijn er de parvenu's met het jonge geld, de culti-vars, zoals de bekende *V. plicatum* 'Mariesii', 'Pink Beauty' en 'Summer Snowflake'. En zoals dat gaat, er is ook een arme tak, maar daarover later meer.

Deze keer bespreek ik een aantal leden van de familie *Viburnum* die in de winter en het vroege voorjaar bloeien.



- *viburnum tinus* 'Eve Price'

Allereerst de Zuid-Europese *Viburnum tinus*. Struiken van deze familie blijven niet alleen 's winters groen, maar bloeien ook nog eens lang in de wintermaanden. Deze combinatie maakt ze heel bekend en geliefd. *Viburnums tinus* 'Gwenlian' en 'Eve Price' zijn in vrijwel elke tuin te vinden. En op elk terras, want u kunt deze kleine struiken ook goed in een pot houden. Ze worden tegenwoordig zelfs op stam verkocht. Hun bloeitijd duurt maar liefst van november tot maart en ze bloeien allebei met beeldige bruin-rose en witte bloemschermpjes. Als je zo'n struik in je tuin hebt, kan je de hele winter genieten van leuke (en gratis!) vaasjes en bloemstukjes. *Viburnum tinus* komt oorspronkelijk uit vochtige bossen van Zuid Europa en Turkije, dus verdraagt onze vochtige kleigrond goed, maar heeft een hekel aan schrale vrieswind. Volgens de boekjes wordt een plek in de halfschaduw ook getoleerd, maar dat begin ik te betwijfelen. Ik probeer

al jaren om er een op een schaduwrijke plaats te laten bloeien, maar tot nu toe zonder succes. Mijn struik ziet er goed uit en staat prachtig in blad, maar geen winterse vaasjes voor mij. Volgend jaar dus naar een andere plek.

Er is ook een minder bekende neef, de *Viburnum davidii* met groot leerachtig blad en prachtige staalblauwe bessen in de winter.



- *viburnum davidii*-sneeuwbal

Er zijn heel veel voorjaarsbloeiende Aziatische neven en nichten. De oorspronkelijk wilde *V. koreana* en *V. japonicum* zijn in de 19^e eeuw door 'planthunters' meegenomen naar Europa. In die tijd was het erg deftig om je tuin te sieren met zo'n nieuwe exotische struik. Mensen hadden er veel geld voor over. Soms staat er bij de ingang van een Engels landhuis een bordje "In deze tuin vind je ..." en dan komt er een hele ingewikkelde naam. Vaak blijkt het een zielig struikje te zijn, al honderd jaar vertroeteld, maar toch niet opgewassen tegen het klimaat. Kwekers begonnen dan ook meteen met het verbeteren van de nieuwe soorten. Zo is de *V. bodnantense* ontstaan, genoemd naar Bodnant Garden in Wales, of de *V. burkwoodii*, naar de Engelse kwekerij Burkwood.

Maar de *V. carlesii* is weer geen kweekproduct, die is door de Engelse ambtenaar William Carles meegenomen uit Korea. Deze struik groeit prachtig vol en breed uit en mist de spichtigheid van sommige cultivars. De Aziatische *Viburnums* zijn niet wintergroen. Maar in het voorjaar dragen ze op het kale hout kleine trosjes bruinrose en witte bloemen die een overheerlijke kruidnagelgeur verspreiden. Van tientallen meters afstand kan er op een warme dag zo'n verrukkelijk wolkje je neus inwaaien. *Viburnum carlesii* 'Aurora' en 'Diana' worden het meest geplant. *Viburnum carlcephalum* geurt even heerlijk, maar kan een beetje lang en stokkig uitgroeien; de struiken van *Viburnum carlesii* blijven veel beter in vorm.

"En hoe zit het nu met de arme tak van de familie?", zult u vragen. Daarover de volgende keer.

Wilma

TUINTAAL Onkruid vergaat niet

Distels. De vrijwilligers van het Munnikepark besteedden in de beginjaren uren aan het uitroeien van deze plant. In de loop der jaren werd de grond gemakkelijker te bewerken en namen andere onkruiden de plaats in van de distel: paardenbloemen, muur, haagwinde, heermoes... Allemaal planten die welig tieren, moeilijk zijn te verwijderen en daarom door menig tuinier worden vervloekt.

Sommige sierplanten kunnen daar ook wat van. De roze herfstanemoon is een stevige woekeraar, die steeds meer plek in een border inneemt ten koste van andere planten. Ik kan Leny Mars uittekenen voor de border bij 'het huis van Anton', zich afvragend wat te doen met die overvloed aan herfstanemonen. Want deze anemoon is ook nog eens moeilijk weg te krijgen.

In zijn gedrag lijkt de roze herfstanemoon veel op onkruid. Zet je daarnaast de definitie van onkruid - een plant die groeit op een plaats waar jij hem niet wilt - dan is de roze herfstanemoon onkruid. En onkruid vergaat niet, helaas.

Wie zich de last van roze herfstanemonen wil besparen, plant witte exemplaren. Deze soort gedraagt zich beter dan haar zusje.

Marjan d'Hond

In memoriam

Wijnand Anthonie Euser



3 november 1931 - 16 november 2016

Woensdag 16 november 2016 is Wijnand Euser op 85 jarige leeftijd overleden.

Vele jaren is hij lid geweest van de Vereniging Arboretum Munnike Park waar hij op dinsdagmorgen zijn steentje bijdroeg om het park te verfraaien. Wijnand had groene vingers en wist op zijn manier anderen te stimuleren hoe je zaken aanpakt in zijn geliefde park. Hij was trots op wat er werd gerealiseerd en ging altijd met veel enthousiasme naar het Arboretum.

Gedurende het jaar komt het voor dat we een jarige in ons midden hebben, deze wordt dan door alle aanwezigen toegezongen. Wijnand had ervaring met zingen, hij was een trouw lid van het Christelijk Mannenkoor 'Excelsior' en dat konden we wel horen; hij zong altijd met volle borst en kwam daarbij boven alle aanwezigen uit. Elk jaar, rond eind november, kwam hij met de vraag of we nog boterletters wilden bestellen; een actie die wordt georganiseerd door zijn koor 'Excelsior' - de opbrengst kwam dan ten goede van het koor. Wij bestelden natuurlijk ieder jaar boterletters die tijdens een bijeenkomst in het Weetpunt met smaak werden opgegeten.

De laatste jaren ging het minder met Wijnand, hij moest regelmatig verstek laten gaan. Dat was jammer, want een goede kracht zoals hij konden we goed gebruiken. We misten hem ook bij het gezamenlijk koffiedrinken.

Wij zijn Wijnand dankbaar voor de tijd die hij heeft geïnvesteerd in het Arboretum en wij zullen zijn aanwezigheid zeker missen.

We wensen zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en alle anderen die hem dierbaar waren veel sterkte toe.

Jan Beerentemfel, voorzitter.

Kinderactiviteiten

In de afgelopen wintermaanden is het weer bar druk geweest in het Munnikepark en de Hooge Nesse. Er werden mooie herfststukjes gemaakt, kabouters gezocht en soms konden er zelfs sluipende indianen gesignaleerd worden.



Tegen 5 december werden jeugdige Pieten opgeleid in het gericht werpen van cadeaus, zodat we ook volgend jaar weer iets in onze schoorsteen kunnen verwachten.



Op 29 december liep het op de Hooge Nesse vol met kleine kerstmannen en kerstvrouwen, vergezeld door trotse ouders, opa's en oma's. Om natuur en sport met elkaar te verbinden was een Kerstrun georganiseerd. Na afloop was er voor alle hardlopers een slinger vogelvoer en een medaille.



14 peuters van Peuterspeelgroep Juliana uit Zwijndrecht hebben op 2 november gezocht naar 10 kaboutertjes die zich tussen de blaadjes en onder bomen overal verstopt hadden. Het was een hele belevenis voor deze peuters. Vol verhalen ging iedereen met juf Brigitte en juf Angelique weer terug naar het kinderdagverblijf in de Juliana van Stolbergstraat.



In de kerstvakantie was de jeugd welkom in de bibliotheek in Zwijndrecht. Dit keer was er een natuurspeurtocht georganiseerd. De kinderen mochten in een braakbal speuren om te zien wat de uil allemaal voor lekkers had gegeten. Ze vonden muizenhoofdjes, vogelbotjes en zelfs kuikentjes..... Daarna mochten ze zelf een uil maken van een grote dennenappel.



Team Lidy van der Lans

Landelijke Natuurwerkdag

Op 5 november was er een Landelijke Natuurwerkdag. Via DikGroen kon gebruik gemaakt worden van goed tuingereedschap. De stichting DikGroen is in 2008 opgericht om de jonge generaties van flora en fauna te laten genieten. Gewapend met professionele snoeischaars en takkenschaars gingen de Scharrelkids naar de zoom van de verlengde Devel. Daar werd gezamenlijk gesnoeid en met het snoeihout is er een takkenril gemaakt om kleine dieren in de winter een schuilplaats te bieden.





- *De Gitaarbouwer*

Dit is wel heel wat anders dan gitaren bouwen. We zijn wel heel blij dat Wout Bosma tussen alle dagelijkse werkzaamheden als gitaarbouwer even de tijd heeft genomen om de bankjes in de wilgenmand weer keurig in orde te maken, zodat alle bezoekers weer goed ontvangen kunnen worden.

Lidy van der Lans

Het rosarium is vernieuwd

Jammer voor de bruidsparen die in oktober nog mooie foto's wilden maken in het rosarium. Voor de helft waren de vakken leeggemaakt. Een heidens karwei voor onze vrijwilligers, maar het was wel noodzakelijk.



- *De vrijwilligers zijn aan het rooien*

Sommige rozen in het rosarium staan al meer dan 20 jaar op dezelfde plek. Dat wil zeggen in verarmde grond met een keiharde, niet-doorlatende bovenlaag die aan vervanging toe is. Voor onze vrijwilligers was er daardoor geen inkomen meer aan. Het onkruid was niet meer uit te roeien en er moesten drastische maatregelen worden genomen.



- *Medewerkers van Munter aan het werk*

Onze vrijwilligers kunnen de zware kleigrond niet bewerken. Daarom hebben we opdracht gegeven aan de firma Munter de grond in november te vervangen en de nieuwe rozen te planten. Onze vaste rozenkweker Van der Woning heeft ons geadviseerd zoveel mogelijk soorten die het al die jaren goed hebben gedaan in het rosarium, weer opnieuw te planten.

De berceau is het afgelopen seizoen al heel wat gesnoeid en zal in het voorjaar nog meer aandacht krijgen. Er moet genoeg licht bij kunnen komen om de rozen in volle pracht in bloei te zien komen.



Deze zomer zullen de nieuw geplante rozen gaan bloeien en zij zullen het rosarium weer een mooie aanblik geven.

Tine de Kievit

December



Nu 't wintert en de ingetogen dingen
als ordebroeders in de refter staan,
stille bedachtzame kanttekeningen
schrijft bij een halfherinnerd
voortbestaan,

tersluiske beelden voor mijn ogen springen
(straten waarboven het vroeg donker was,
topgevels die tegen de wolken hingen,
een huiskamer krijt wit verlicht met gas),

komt het mij weer als vroeger voor, of
onder
een einder die zich naar mij overboog
de ophaalbrug tussen mij en het wonder
aflaat van zijn wanhoopsgebaar omhoog.

Guillaume van der Graft

Triest resultaat van oud- en nieuw

Sommige inwoners van Zwijndrecht zijn knallend het nieuwe jaar ingegaan. Het leek hun een grappig idee om meteen wat wilgen mee te laten knallen. De foto's laten het trieste resultaat zien. Jan, Andries, Rob, Sonja en Leny hebben de schade opgenomen en met medewerkers van de gemeente overlegd of er nog iets te redden viel. Helaas...dat was niet het geval. De wilgen zijn inmiddels gekapt en het hout is afgevoerd. Wat er overblijft is een kale plek tussen het groen, die weer opgevuld gaat worden, maar nog jarenlang detoneert.



Wat word je toch wanhopig van dit ergerlijke
vandalisme! Jaren werken de vrijwilligers hard
om het Munnikepark mooi te houden en in één
nacht wordt dat weer teniet gedaan. Om mijn
sombere bui te verdrijven ga ik op internet op
zoek naar het grappige (maar o zo lange) gedicht
van C. S. Adama van Scheltema:

Daar waren eens zeven wilgen
In ene boerenwei.
Die droegen grote pruiken op
Hun oude harde houten kop
En stonden op een rij.
En hunne pruik met haren
Die kwam nooit tot bedaren-
Zij knikten al maar: "ja en neen,"
Wat dat beduidde, wist er geen!

Ook met deze wilgen is het niet zo best gegaan,
want in het laatste (zevende) couplet kwam de
"boerenkapper" en die knipte "knip-knip-knap"
de lange wilgentenen af. Als u de eerste regel
googelt, kunt u het hele gedicht op internet lezen.
Daar knapt uw humeur gegarandeerd van op.

Wilma

Kerststukjes: 12 en 13 december

*Evenals de afgelopen 20 jaren (het is toch
ongeveer 20 jaar, Leny?) staat in december
het sociale aspect weer centraal in 't Weet-
punt. De decembermaand biedt elk jaar veel
gezelligheid thuis, maar niet zonder de ver-
sieringen en kerststukjes die al vele jaren in
't Weetpunt worden gemaakt met de vrijwil-
ligers van de Vereniging Arboretum Munnike
Park en de laatste jaren ook met de vrijwilli-
gers van de Stichting Natuur & Landschap
Zwijndrechtse Waard.*

Dit jaar hebben we vanwege de verbouwing meer ruimte gekregen. Het was nog wel wat rommelig, maar dat kan ons niet deren. Gezelligheid maak je immers met elkaar.



Het was ook dit keer weer goed verzorgd en na afloop stond er een hapje en een drankje klaar voordat iedereen weer naar huis terugkeerde. Dit wordt door de vrijwilligers altijd zeer gewaardeerd.

Ik mocht nog enkele foto's maken bij de bijeenkomst op de 12^{de} december, waar vrijwilligers van de Stichting in navolging van de Vereniging ook mooie kunstwerken hebben gemaakt.



Het lijkt er wel op dat de stukjes ieder jaar mooier worden en dat de mensen er steeds serieuzer en met steeds meer plezier mee bezig zijn. Je kunt zien dat ze ieder jaar opnieuw komen; dat heeft toch wel vruchten afgeworpen! Ik kan mij nog herinneren dat sommige deelnemers het de eerste jaren lastig vonden om iets origineels te maken van het beschikbare materiaal. Maar zoals het spreekwoord zegt: Al doende leert men. Dat is hier zeker op zijn plaats.

Metha van der Net heeft ook dit jaar de inkoop van het materiaal verzorgd. Zij geeft uitleg en

adviseert waar nodig is. Tot volgende maand december maar weer!



Het is een goed initiatief van de besturen om deze traditie in ere te houden. Hiermee betuigen zij ieder jaar hun dank aan al die vrijwilligers die zich voor de Vereniging en voor de Stichting willen inzetten.

Tine de Kievit

Twee voorzitters luidden het nieuwe jaar in



- *Wim Los, voorzitter SN&LZW*



- *Jan Beerentemfel, voorzitter VAMP*

Wim Los, voorzitter van de Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard, kon opgelucht ademen, want ondanks enkele afzeggingen wegens de verwachte gladheid, druppelde de eerste dappere vrijwilligers al ruim voor 16,30 u. 't Weetpunt binnen. Tenslotte waren er voor de laatkomers nog wat staanplaatsen over en kon Wim namens de Stichting iedereen welkom heten. Hoewel de renovatie van het gebouw nog niet geheel zijn beslag had gekregen, was dit toch een gepaste gelegenheid om de vrijwilligers die onder leiding van Ron Stevense de afgelopen maanden veel werk hebben verricht, daarvoor te bedanken.



Behalve Ron werden Jan van der Net, Jaap Sluijter, Gerard van de Graaf, Sjaak Dubbelman, Mariette de Vries, Andries van der Ent, Cees Roosendaal, Harrie de With en Cees de Baat daarvoor in de bloemetjes gezet.



• *Harrie en Cees*

Inmiddels zijn Harrie en Cees de nieuwe beheerders van 't Weetpunt en zij hebben deze nieuwjaarsbijeenkomst meteen tot in de puntjes verzorgd. Jan Beerentemfel kreeg als voorzitter van Vereniging Arboretum Munnike Park daarna het woord en hij refereerde aan alle aanslagen waarop wij het voorbije jaar op onaangename wijze werden getraakteerd. Positief noemde hij de onderlinge verbondenheid als reactie op die zinloze verschrikkingen. "Dat heeft diepe indruk gemaakt". Maar er was ook meer positiefs te melden, zoals de actie van de ongeneeslijk zieke Tijn die 2,5 miljoen ophaalde waar hopelijk duizenden kinderen met longontsteking meer kans hebben op overleven dan Tijn zelf. Ook hij sprak zijn waardering uit voor de voortvarende aanpak van 't Weetpunt. " Maar ook voor buiten is er een groep geweldige vrijwilligers die elke week weer hun energie steken in de verfraaiing van het park." De meeste bomen hebben daar hun volwassenheid bereikt en dat betekent dat veel werk nu door gespecialiseerde bedrijven gedaan zal moeten worden. Dat brengt helaas wat extra kosten met zich mee, terwijl het budget bij de gemeente door de subsidieregeling niet meer vanzelfsprekend is. "Er zullen dus keuzes gemaakt moeten worden", zei Jan. Daar staat evenwel tegenover dat de vereniging groeit, met nu Ruth Kruithof en Adri Nobel alweer als twee nieuwe leden en Fabrizio Ibanez, weliswaar (nog) geen lid, maar wel elke dinsdag in het park aanwezig om te helpen. Helaas hebben we ook afscheid moeten nemen van de twee trouwe leden Piet van Leeuwen en Wijnand Euser die 84 en 85 jaar oud werden. Ze zullen niet uit onze herinnering verdwijnen. Wim Hofland is met zijn 90 jaar nu de oudste en die pakt nog geregeld de schoffel. Jammer is dat onze vorige voorzitter Theo van Bronswijk vanwege gezondheidsklachten momenteel in de Blijde Borgh verblijft. "Hij heeft

mij gevraagd u allen de groeten te doen en een goed nieuwjaar toe te wensen". Verder terugblikkend noteert VAMP voorzitter Jan dat 9 juli een geslaagde studiedag in de kasteeltuinen van Arcen plaats had. Op 8 Oktober was de vereniging aanwezig op de Dag van de Duurzaamheid en op 6 september was er een werkbezoek van medewerkers van de Rabobank aan ons park. In de periode oktober/november is het talud langs de Munnikensteeg onder handen genomen en met de nieuwe aanplant, geeft het nu weer een verzorgde aanblik. Helaas zijn er door onverlaten op 31 december 2 oude wilgen langs het fietspad in brand gestoken. Ze waren de laatste getuigen van de oorspronkelijke situatie. Terwijl in 2015 nog 1600 mensen hun beklag deden bij het meldpunt vuurwerkoverlast, waren het nu al 1900. "Maar laten we positief blijven", besloot Jan, "en hopen dat ook 2017 weer veel tuinvreugde mag brengen. "Ik bedank alle vrijwilligers voor hun enthousiaste inzet en wens alle aanwezigen een voorspoedig en vooral gezond 2017" Daarna kreeg Wim Los nog het woord en memoreerde dat we afgelopen jaar o.a. afscheid van Rien Jille hebben moeten nemen.



Ook wilde hij het komende jaar positief tegemoet zien en uit een brief die hij van een goede vriend had gekregen, citeerde hij dat het toch geweldig is om van tijd tot tijd opnieuw te kunnen beginnen. Dat stak wel erg af tegen alle onlusten, oorlogen, terreuraanslagen, bedreigingen, Brexit-angsten, milieubedreigingen, IS, enz. "Maar wij leven in een mooi land en een mooie Waard. Laten we daar dan maar van genieten!"

Fred

**DE REDACTIE WENST U ALLEN EEN
GEZOND EN GELUKKIG NIEUWJAAR**

Als u niet rust op de goede grondvesten van de natuur, zult u werken voor weinig eer en nog minder profijt. Zij die iets anders dan de natuur - meesteres van alle meesters - als maatstaf nemen, putten zich tevergeefs uit.

Leonardo da Vinci
(1452-1519)

Sponsoring blijft hard nodig

Een hartenkreet die vele malen in Wetens-Waard is geuit en actueel blijft. We sluiten er dan ook nu weer mee af.

De lijst van sponsors ziet er als volgt uit:

- * *Mevr. L. van der Woude*
- * *Jeroen, Nicola en Kristie Tiën*
- * *Rien van Linschoten*
- * *Pavlov (P.Høvig) en Steven, Christiaan en Marjolein Høvig*
- * *Gooitske, Jelmer en Meerten Hamer*
- * *Anne Marie*
- * *Wieke, Sanne, Thomas en Inger van der Schoor*
- * *Roald, Neline, Maaïke, Anne, Derek, Madelein, Lennart, Lotte, Emmeke, Marit en Elbrich van der Ploeg*
- * *Henny en Huib Jongejan*
- * *Robin van Drimmelen, Jadie Cole en Floor Kracht*
- * *Van Leeuwen Rietberg Stichting*
- * *Koos en Elly Buijse*

Donaties vrienden van het Munnike Park:

t.n.v. penn. Ver. Arboretum Munnike Park te
Zwijndrecht: minimaal een bedrag ad.€ 25,00.
Lidmaatschap € 7,00 per jaar op
rek.nr. NL54 RABO 0377 5214 34

Sponsoring en donaties: St. Natuur & Landschap
Zwijndrechtse Waard t.n.v. penn.
Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse
Waard,
rek.nr. NL39 RABO 0397 6036 14